

La pista de gel

A Girona, per Nadal, sempre hi ha una màgia especial a l'aire. Els llums il·luminen els carrers, les botigues estan plenes de garlandes i, al pavelló, hi ha la famosa pista de gel. És l'atracció estrella de les festes, i tothom, des dels més petits fins als més grans, hi van per patinar.

Un matí fred de desembre, la Jana, una nena amb cabells rossos i ulls plens de curiositat, es va posar els seus patins i va entrar a la pista. Li encantava patinar, però aquell dia hi havia una cosa diferent. Quan va donar la primera volta, va sentir una veueta suau que li deia:

—Hola, Jana! Ajuda'm, si us plau!

Es va aturar de cop i va mirar al seu voltant, però no hi havia ningú que parlés. Només altres nens rient i girant sobre el gel. Va pensar que s'ho havia imaginat i va continuar patinant. Però, uns minuts després, la veu va tornar.

—Aquí baix, Jana! Soc jo, l'estrella!

Confosa, la Jana es va agenollar sobre el gel. Sota una fina capa de gel brillant, va veure una estrella petita, amb una lluentor que batega va com si fos un cor.

—Com és possible? —va murmurar.

—Soc una estrella del cel —va explicar l'estrella amb veu dolça—. Vaig caure aquí quan un desig molt fort va travessar el cel. Ara estic atrapada sota el gel, però només tu pots alliberar-me.

—Jo? Però com? —va preguntar la Jana, emocionada i una mica nerviosa.

—Has de fer una cosa senzilla, però poderosa: compartir una mica de la màgia de Nadal amb tothom qui sigui a la pista.

La Jana va pensar uns moments i va tenir una idea. Va cridar els altres nens i nenes i els va explicar que tenien una missió molt especial: fer una gran volta tots junts, agafats de les mans, pensant en els seus millors desitjos nadalencs.

Al principi, alguns van dubtar, però aviat tothom estava d'acord. Es van agafar les mans i van començar a patinar. A mesura que giraven, una llum càlida i daurada va començar a brollar del gel. La llum es va fer més i més intensa fins que, amb un esclat, l'estrella va sortir disparada cap al cel.

Tothom va aplaudir, i la Jana va sentir una veu d'agraïment des de dalt:

—Gràcies, Jana! Ara tornaré al cel per continuar portant màgia a la gent. Bon Nadal!

Aquella nit, a Girona, el cel era més brillant que mai, i una estrella especial lluïa amb força. La Jana no va dir res a ningú, però sempre que tornava a la pista de gel, sabia que una mica de màgia la seguiria a tot arreu.

I des d’aleshores, cada Nadal a Girona, la pista de gel sembla brillar una mica més, com si aquella estrella encara estigués allà, esperant un altre desig especial.

Preguntes per dialogar amb els infants:

Per què creus que els nens i nenes del conte volien una pista de gel? Què els feia tanta il·lusió?

Com creus que es van sentir quan van veure que era difícil aconseguir-la? Has tingut alguna vegada un desig que semblava complicat de fer realitat?

Què t’ha semblat la manera com van treballar junts per aconseguir el seu objectiu? Per què és important col·laborar amb els altres?

Quan finalment van tenir la pista de gel, com creus que se sentien mentre patinaven? Has aconseguit alguna vegada alguna cosa que t’hagi fet sentir igual d’alegre?

Què podem aprendre del conte sobre esforçar-nos i treballar en equip per aconseguir els nostres somnis?